

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 94.

Tiende Sektion.

45de Møde.

Mandagen den 14de Decbr.

(Fortsat.)

Groofs (fortsat): I de senere Aar er en større Plantning foretagen, for hvis lykkelige Udsald der kan være Sandsynlighed; men den Nytte, der derved stilles i Udsigt, gjør, at jeg meget stærkt skal anbefale Loven. Hvad der hidtil saaledes er plantet af Træer, maa fornemmelig skyldes en enkelt Månds Driftighed og Udholdenhed, og det maa fremhæves, at Bestielsen af disse Egenheder er absolut nødvendig, hvis Plantningen skal blive til Noget. Med Hensyn til, hvad der er bemærket ved § 8, skal jeg blot tilføje den utvivlsomme Sætning, at naar man vil Tingene, maa man ogsaa ville Midlerne. Hvad forøvrigt Lovforslaget angaaer, troer jeg, at det er noget ufuldstændigt, og at der maatte kunne forandres Endeel dertil; men jeg troer dog, at man i det Væsentlige maa billige det. Naar der imidlertid er optaget en Bestemmelse i § 2, hvorefter Allitterne muligvis kunne exproprieres, da troer jeg, at det er meget urigtigt. Forordningen af 19de September 1792 bestemmer vel, at Sandflugtsstræfningerne skulle behandles af vedkommende Cier; men det viste sig snart, at dette ikke kunde realiseres, og derfor maatte det Offentlige overtage det, uden forøvrigt at trænge Vedkommendes Eiendomsret. Saaledes har Tilstanden været indtil Dato; dog maa herved erindres, at ved Loven af 26de Marts 1852 blev der paalagt Allitfognene $\frac{1}{4}$ af Arbeidet. I Reglen burde det vistnok bringes dertil, at

vedkommende Grundeiere selv hidførte en bedre Tilstand, men jeg skønner ikke, at der kan være det mindste Uretfærdige i, at Staten reserverer sig Allitstræfningernes Beslætning; thi det er et ubrugeligt Areal, hvis Færlighed Grundeierne ikke kunne beherske, og det maa derfor anses for naturligt, at Staten besørger Dæmpningen. De Betøffninger, der derpaa maa anvendes, vilde overstige Cierens Evne, ligesom dette Foretagende rimeligvis vil overstige deres Villie og Forstand. Jeg kan saaledes ikke Andet end antage, at Bestemmelsen i § 2 er ueheldig; men jeg troer dog ikke, at den er af en saadan Betydning, at man derfor bør stille Endringsforslag, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget, som det er.

Formanden: Den 6te Landstingsmand for 9de Kredt har Ordet.

Jessen: Jeg frasalder Ordet, da den ærede sidste Taler har fremsført, hvad jeg vilde have yttret.

Lehmann: Jeg kan ogsaa væsentlig slutte mig til hvad den ærede sidste Landstingsmand har ansført. Jeg har ikke haft Leilighed til at kunne støtte mig til nogen personlig Erfaring om Forholdet, men jeg troer, det maa antages, at Allitterne ikke kunne betragtes som et Activ, men som et Passiv, og at Expropriationen ikke skal være Noget, som Cieren, da man fritager ham for alle de Omkostninger, som Sandflugtens Dæmpning vil forarsage ham, skal have Betaling for. Jeg skal imidlertid tillade mig at fremsætte et Spørgsmaal til den ærede Minister. § 5 siger, at ved Taxationen bliver kun at tage